

Обука извиђача Четврте бригаде
у летњим условима

КАД ВОДА НИЈЕ ПРЕПРЕКА

Припадници извиђачке чете Четврте бригаде Копнене војске реализовали су почетком августа у рејонима ван мирнодопске локације обуку у летњим условима. Пратили смо их у завршном сегменту обуке током којег су увежбавали савлађивање водених препрека импровизованим и формацијским пловним средствима и решавали тактичке задатке у различитим окружењима, уз примену мера маскирања и прикривања трагова кретања.

Пише Мира ШВЕДИЋ
Фото: Маријана Јанковић

Tрагом приче о обуци у летњим условима, која се организује сваке године у тзв. интензивном периоду обучавања, припаднике извиђачке чете Четврте бригаде Копнене војске затекли смо на Јужној Морави како увежбавају савлађивање водених препрека формацијским и приручним средствима. Обука је била посебно значајна за припаднике који су тек дошли у јединицу, док су им старије колеге помагале и преносиле искуства и знања.

Био је изузетно топао летњи дан. Јара се ширила свуда – и над водом и на копну. Из околног растиња избијала је топлота, а није било већег хлада ни под дрвећем. Температура је увелико прелазила 39. подеок Целзијусове скале. И док су се у таквим условима војници припремали да се отисну на воду, причали смо са командиром извиђачког вода.

Он нас је подсетио на претходне сегменте обуке коју су извиђачи прошли – обуку у самосталној исхрани у природи, реализацију различитих задатака чији је циљ прикупљање обавештајних података у позадини непријатеља, обуку у пливању, у борењу и употреби ножа, а последње недеље обучавају се у савлађивању водених препрека. Сви ти сегменти важни су и потребни да би се задатак реализовао у свим временским и борбеним условима, и то тако да извиђачи делују самостално и да их ниједна препрека, па ни вода, не спречава у успешном извршењу.

Свака фаза обуке завршава се вежбом током које се проверава у којој су мери извиђачи усвојили знања и како их примењују у природи.

Иначе, обука у летњим условима део је редовних вежбовних активности извиђачких јединица, а изводи се ради одржавања високог нивоа оспособљености за реализацију наменских задатака у дубини непријатељевог распореда.

ПОСЛЕДЊИ СЕГМЕНТ ОБУКЕ У ЛЕТЊИМ УСЛОВИМА

Док су спуштали разна добро маскирана пловила у воду, њихови покрети били су тихи, брзи и увежбани, јер су током недеље увежбали све потребне радње.

– Нови припадници извиђачке чете обучени су за употребу формацијских средстава за савлађивање водених препрека, као и импровизованих средстава која се израђују од ствари које се могу наћи у близини речних објеката, као што су бурад, даске, гуме и други материјали који плутају. Тачније, користимо све што може да се одржава на води и на чему може да се плови, а што извиђачима може помоћи у савладавању неке водене препреке. Зато носе мање ствари из јединице, што је важно, јер сваки килограм после десет километара постаје десет килограма и све је тешко за ношење на дуже стазе. Данас извиђачи користе десантни чамац и два импровизована средства – импровизовано плавно средство од једне унутрашње камионске гуме и импровизовано средство од буради – каже командир извиђачког вода и објашњава које су тачке предвиђене за тај дан.

– Прва је савлађивање водене препреке импровизованим средством од гуме, друга савлађивање водене препреке газом уз помоћ верачког ужета. Након тога моћи ћете да видите снајперски пар који ће се са једне обале пребацивати на другу на импровизованом пловном средству од два бурета. Одатле ће осматрати и бити у готовости да остваре дејство по циљевима. Један од задатака биће извиђање објекта на другој обали.

Командир додаје да извиђачка патрола не прикупља само податке о непријатељу већ и информације о воденој препреци и тако се упознаје са њеним карактеристикама – каква је то препрека, да ли је река, да ли је језеро, какви су прилази и шта све представља, јер свака препрека има другачије карактеристике – негде је вода брза, на другом месту стајаћа, испитују да ли је дно муљевито или каменито, да ли може да се савлада газом или се мора вршити премошћавање и да ли уопште постоји могућност да се нешто уради на обали. Приручном опремом мери се дубина и брзина водотока. Све те податке извиђачи прослеђују претпостављеној команди.

Уз обалу је привезан формацијски десантни чамац за десет особа. Ради камуфлаже маскиран је формацијском маскирном мрежом која се стапа са околином и самим тим обезбеђује да не буде осматран од непријатеља. Остала импровизирана средства прекривена су природном маском од околног грања и лишћа.

САВЛАЂИВАЊЕ ВОДЕ ИМПРОВИЗОВАНИМ СРЕДСТВИМА

Док причамо са старешинама, гледамо како један извиђач на импровизованом пловном средству од камионске гуме покушава да пређе на другу обалу, а као весло користи ашовчић (који поред других може имати и ту намену). Видимо да му није лако и да му је потребна значајна снага. Он

мора да савлада вештину кретања по води на гуми и да научи како да ашовчићем одржава правац.

Осим тога, да би лакше пловио по води, мора да зна где је матица, где је вода најбржа, односно у ком правцу иде струја јер је потребно да „ухвати ту струју” да би се без отпора пловило низводно. Међутим, како сазнајемо од извиђача, у одређеним ситуацијама морају да извеслају узводно. Ради лакшег веслања тада бирају страну обале где је река мирна, где би лакше могли да се пробацијају. Уобичајено је да је на крајевима мирнија вода и да је ту најбоље ићи, али то зависи од растиња. Ако је разгранато и надвијено над водом, туда се не може.

Потом уочавамо како се водом креће пловно средство направљено од два бурета на коме је снајперски пар који савлађује воду од једне тачке до друге. Они имају формацијска весла, али за веслање могу да користе и друга приручна средства – лопату, неку већу летву, ашовчић...

На води видимо и формацијски десантни чамац који може да носи десет људи. Извиђачи се током

обуке увежбавају у веслању на команде, односно уче се синхронизацији у веслању. Увежбавају нагли заокрет, преко потребан када се на реци наиђе на препреку, и, што је најбитније, обучавају се да одржавају правац. За то је потребан кормилар који позади веслом кормилари и све време одржава правац. На чамцу мора да се зна ко издаје команде, где је ко и и ко шта ради. Наравно, треба научити и како се укрцава на чамац и искрцава из њега.

Командир објашњава да су извиђачи израдили и тзв. курирски правац. То се ради када у најкраћем времену треба прећи с једне обале на другу. Док са њим разговарамо, гледамо младе извиђаче како савладавају курирски правац и како након завршене вежбе скидају и мотају уже да би га користили други пут.

– Постоји више варијанти курирских правца, а ми смо ове године радили само једну. Израдили смо курирски правац уз помоћ једног ужета, где смо уже пребацили на другу страну обале и тамо

га фиксирани. Постоји и варијанта са мостићем или мостом на стубићима, али за изградњу таквих пролаза треба времена и потребна је обука у верању, односно алпинистичка обука – објашњава командир извиђачког вода.

Сазнајемо да се савлађивање водених препрека сматра високо ризичним сегментом обуке и да извиђачи, када се налазе на пловним средствима, морају да употребљавају спасилачке прслуке, а кад се то од њих захтева, и да раде са борбеном опремом на себи. Зато сви у извиђачким јединицама морају да буду пливачи.

Све активности које смо посматрали представљају изазов за млађе људе, који их радо прихватају, а у јединици кажу да им долазе припадници оба пола и да се јединица тако подмлађује.

Након свих тачака предвиђених за тај дан требало је импровизирана пловила размонтирати, поскидати привезано лишће и грање са њих и оставити чист терен. Као да ту нису били. Уосталом, они и не треба да се виде. ▀